

SÈRIE 2**Exercici 1** (4 punts en total)

A/ Anàlisi formal-estructural (3 punts. Cada apartat contestat correctament: 0.6 punts. Per cada resposta equivocada es restarà 0,1 punts)

1. B
2. D
3. A
4. C
5. D

B/ Anàlisi estilística i de context (1 punt en total) (1 punt en total. En aquesta pregunta es valoraran amb una puntuació lleugerament més alta (0,3) les respostes correctes dels apartats de **forma** i **estil** perquè són els que estan vinculats més directament amb l'anàlisi auditiva)

Forma: En tractar-se de la segona secció (allegro) de la obertura d'una òpera de Rossini, es busca que l'estudiant sigui capaç de reconèixer clarament les dues parts: temes A i B que un cop enunciats tornen després a repetir-se, creant una estructura en forma sonata sense secció central dedicada al desenvolupament. Per tant, l'estudiant ha de descobrir aquesta estructura reexpositiva AB-A'B' (0,3)

Gènere: Malgrat la popularitat d'aquest fragment (allegro de l'obertura de **Il barbiere di Siviglia** de Rossini) no és imprescindible que l'estudiant l'hagi reconegut; no obstant el que sí cal és la classificació del fragment dins del gènere orquestral simfònic (0,2)

Estil: intencionadament hem limitat la possible vaguetat en la resposta d'aquesta pregunta introduint una oposició clara d'estils entre els quals l'alumne pugui optar. L'adscripció del fragment al classicisme és evident per molts motius: desaparició del baix continu, precisió de les funcions tonals, personalitat destacada i contrastada dels temes en un bitematisme propi del classicisme madur, canvis graduals d'intensitat mitjançant l'ús del *crescendo*, homogeneïtat del teixit simfònic, etc. En tot cas, mentre s'exposi una sola de les raons esmentades és suficient per aprovar aquest apartat (0,3)

Context: època : l'adscripció d'aquest fragment a finals del segle XVIII o a la primera meitat del segle XIX seria perfectament admissible per les consideracions estilístiques esmentades. La seva identificació com a música d'entreteniment o d'esbarjo amb un marcat caràcter profà és vàlida i el reconeixement precís del seu origen italià mereixeria la màxima puntuació. (0,2)

Exercici 2 (3 punts en total. 0,75 per cadascun dels quatre apartats)

1/ Queen va compondre Radio Gaga com un homenatge a un mitjà de comunicació: la radiodifusió, que en plena expansió de l'audiovisual, mantenia encara la prioritat dels continguts estrictament sonors en la difusió de l'obra dels grups i dels cantants. Defensaven la música per damunt de la imatge

2/ Primera raó: la falta de creativitat que s'observa en la música pop a partir de la dècada dels 90 del segle XX, que duu sovint al *remake* o a la imitació de peces del passat. Segona raó: l'intent de pal·liar mitjançant la imatge la pobresa musical. El que avui domina és la imatge.

3/ Tercer motiu: la mateixa ineptitud musical de Lady Gaga es proposa com a base de la possible identificació de l'artista amb el seu públic. Que tothom sigui el que vulgui: tot és justificable estèticament.

4/ **Primer paràgraf:** "La música d'aquesta cantant i compositora és ben poca cosa"

Segon paràgraf: " Lady Gaga ha bastit la seva imatge grotesca a partir de contes de fada o monstres, en carnisseries, pirotècnies i cabarets".

Tercer paràgraf: "Jo no entenia com una música tant adotzenada i un succedani visual tan freaky podia triomfar d'aquesta manera" "¡Tots valem per a ser estrelles de la música! (Fins i tot aquests fans enquestats en el Palau Sant Jordi que, podent distingir-se pel seu cap, prefereixen no obstant confiar en la seva pinta de gent rara) ¡És clar que sí! ¡Si ho ha aconseguit Lady Gaga, tampoc és impossible!

Exercici 3 (3 punts en total)

(Cada un dels deu apartats correctament contestats d'aquest exercici valdrà 0,3 punts)

1. C
2. A
3. D
4. A
5. C
6. B
7. A
8. B
9. A
10. D